

JOHANNA LEHDONTIE

MAAILMA
TULI
VÄLIIN

NTAMO

Maailma tuli väliin

JOHANNA LEHDONTIE

Maailma tuli väliin

ntamo

Tainalle

© 2013 Johanna Lehdontie
ISBN 978-952-215-441-5

ULKOASU
Make Copies

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2013
ntamo
www.ntamo.net

1 Maailma tuli väliin

Uusi kuu

Sirppi kuuni muotoinen
Se leikkaa ajatukselta pään ja
kellahtaa sitten hymyllään pilkaten.
Tuijotan öisin silmät kiinni ja pelkään
hukkuvani

kasvoja pestessä lavuaariin.

Näen unta, hopeanvalkoista, täyttä
täydellistä. Ympyrä, en sulkeutunut
kuljetan jalat, ilman. Lähestyn maata.

Siellä olen kaunis!

Mies juoksee, hikeä enemmän tuoksuu pyykkipulveri.
Ravintolassa lapset jättäneet moussakan syömättä,
lasit kerätty täyteen värikkäitä pillejä.

Kadulla koira kiertää häntäänsä
olutkärpäset tunkevat absolutistin suuhun.

Kaadu eteeni nainen! Näytä itseni siinä!

Täällä olin tuhleri jälleen! Äiti ja raamattu
puhuvat näistä.

Mielen kaaos tärisee käsissä.
Kipu ei terästä ajatusta.

Maaailma täynnä lihaa, väriä
hetket räjähtävät ohi,

kun kaikki muu on käsin kosketeltavissa
enemmän kuin oma käsi.

Tiesi siltojen rakentamiseen kuluvan öiden,
aamujen vaihtuvan hiljaisuuden

ja arkkitehtien loputtoman varmuuslaskennan
kun kansakunnat, ikäkaudet varmasti
taivaltavat epävarmoina siltoja pitkin

jotka sortuvat hetkessä väärään,
varmistettuun määrään.

Sillat, joiden uudelleen rakentamiseen

ihmisten, ikäkausien välillä
opetellaan kulkemaan hiljaa.

Kun päätös horjahtaa
taittuu koko mieli
puoleksi

vasen ja oikea herättelevät
toistaan
huudoin
kirkaisuin

aamuöisin aina:
puun ja kuoren välissä
hyvin ohut minä

Vuonna 1971 syntyneen ja Seinäjoella asuvan Johanna Lehdontien vahvat esikoisrunot ovat ironisesti herkkiä: kielellisesti tietoisia ja ajallisesti ja ajatuksellisesti monikerroksisia, ja silti intensiivisen tunteen läpäisemiä. Runopuhuja tulee lukijaa kohti, mutta usein arvoituksellisesta suunnasta, vähän kuin mies kirjoittaisi naisen äänellä, tai nainen miehen: maailma tulee väliin. Keskeislyyrisiä tuntoja kehystää ekologisesti virittynyt tietoisuus ympäröivästä kosmoksesta: ”Minä vilistän luonnon silmien ohitse, / se katselee jäljettömyyttäni pitkään.”

